

در مدرسه دارد و بویژه زمانی که آنها قرار است از مرحله «آموختن خواندن» به مرحله «خواندن برای آموختن» برسند، موجب توانایی پایین تر آنان در درک مطلب می شود.

در یکی از تحقیقات ویژه بر خانواده های کم درآمد مشخص شد که بسیاری از والدین، بیشتر بر تأمین نیازهای اساسی خانواده متمرکز هستند و نمی توانند زمان مناسبی را برای سپهیم شدن در فعالیت های کودکانشان داشته باشند. آنها از اثرات شعرخوانی و بازی های ساده تشخیص حروف و کتابخوانی روزانه بر قابلیت های خواندن کودکانشان آگاهی ندارند. با این وجود، همگی عنوان کرده اند در صورتی که فعالیت های قابل برنامه ریزی ساده ای وجود داشته باشد، مایل به انجام آن خواهند بود.

آغاز طرح «آمادگی برای یادگیری»

در سال ۱۹۹۱، ارنست بویر (Ernest Boyer) که بعدها مدیر سازمان کارنگی (Carnegie) برای پیشرفت در تدریس شد، در گزارش خود با نام «آمادگی برای یادگیری؛ مأموریتی برای ملت»، توجه را به سمت افت آمادگی کودکان برای مدرسه جلب کرد. این گزارش در کنار شناخت قدرت بالا و قابلیت دسترسی فراطبیعی رسانه، موجب شد که در سال ۱۹۹۲، کنگره آمریکا سرمایه گذاری بر برنامه های عمومی رسانه ای آموزشی کودکان را تصویب کند تا در نهایت از سال ۱۹۹۵، وزارت آموزش آمریکا برنامه «آمادگی برای یادگیری» یا همان RTL (Ready To Learn) را در سازمان

و شبکه ملی کودک PBS، آغاز کند. در دوره ده ساله اول و با اختصاص دو بودجه پنج ساله، شبکه PBS توانست محتوای برنامه ها و کارتون های پرطرفدار آن زمان خود را، از لحاظ غنای آموزشی، تخصصی تر و بهتر کند و چند کارتون و برنامه موفق جدید نیز بسازد، حدود سه میلیون کتاب میان کودکان کم درآمد توزیع کند و برای بیش از یک میلیون نفر از والدین و فعالان حوزه مراقبت از کودک، راهنمایی هایی درباره «آموزش مؤثر سواد خواندن و نوشتن» ارائه کند.

با این حال از سال ۲۰۰۵، وزارت آموزش آمریکا به این نتیجه رسید که ریشه بسیاری از مشکلات و ناعدالتی های تحصیلی سال های مدرسه کودکان، ضعف توانمندی های کسب شده در سال های پیش از دبستان است. بنابراین برنامه «آمادگی برای یادگیری» را به سمت تمرکز بر قابلیت های اولیه خواندن (Early Reading Skills) به جای پوشش محدوده گسترده تری از مهارت های اجتماعی و سواد، سوق داد. برای این منظور در دپارتمان آموزشی CPB و PBS، حدود ۲۰۰۰ گزارش «بخش مطالعه ملی» را بررسی کردند تا روش های «آموزش خواندن» ی را در ساخت برنامه های جدید خود مورد تأکید قرار دهند که اثر قطعی و مثبت آنها بر موفقیت کودکان در مدارس ابتدایی و بالاتر، به اثبات رسیده است. در دوره پنج ساله ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰، آخرین یافته های علمی مربوط به قابلیت خواندن، در محتوای برنامه های معروف آن زمان یعنی «خیابان کنجد» (Sesame Street) و میان شیرها (Between the Lions) مورد استفاده قرار گرفت و همچنین نسل جدیدی از برنامه های آموزشی «مهارت های پایه خواندن» مانند Martha Stewart World، SUPER WHY ساخته شدند که بر آموزش کلمات و شکل حروف، واژگان جدید و قصه گویی و درک مطلب تمرکز داشتند. در کنار این برنامه ها و بر مبنای آنها، محصولات چاپی، منابع کلاسی و وبسایت هایی برای کودکان ۲ تا ۵ ساله (PBS Kids Island) و ۶ تا ۸ ساله (The Great Word Quest)

»
در این مراکز، برنامه های عمومی و رایگانی برای خانواده ها برگزار می شد تا محتواها و محصولات مرتبط با طرح «آمادگی برای یادگیری» را تبلیغ کرده و آنها را به استفاده از آنها ترغیب کند. دوره های تابستانه و کمپ های مبتنی بر برنامه ها و کارتون ها، ساخت و استفاده از عروسک های مدل و آدمک های بالیاس این شخصیت ها، از دیگر نمونه های موفق برنامه های میدانی و رسانه محور آموزشی است

